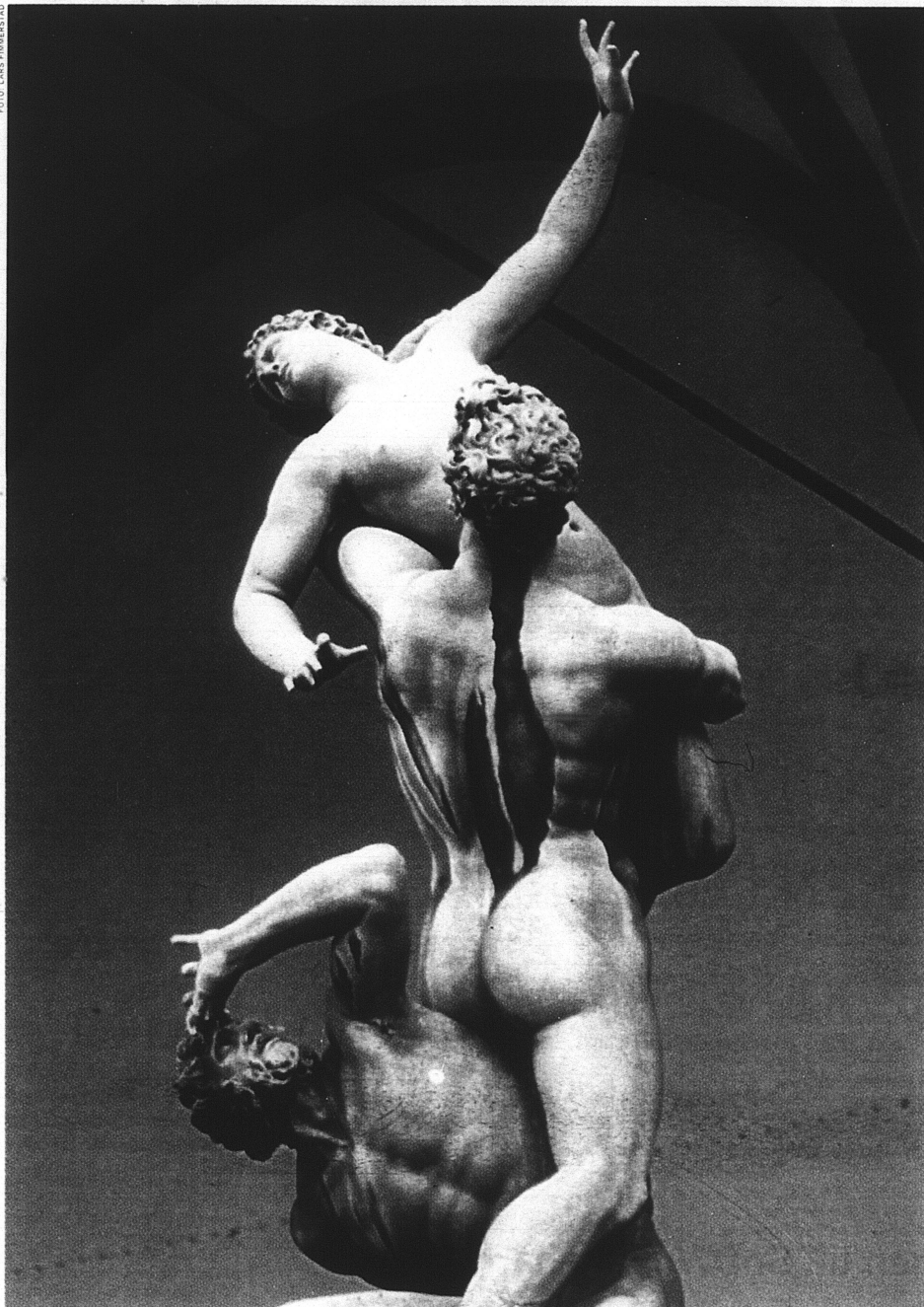

FOTO: LARS FÄRBERG

Makt eller sexualitet, det är frågan.
Våldförande av en sabinsk kvinna,
Giovanni da Bologna, 1583.

män tenderar att opportunistiskt utnyttja möjligheten till kostnadsfria och anonyma samlag, och att våldtäkter därför förekommer när risken för sanktioner är tillräckligt liten. Sex och makt är på intet sätt oförenliga storheter och de flesta mänskliga motiv är blandade. Instinkterna betjänar på olika sätt det reproduktiva imperativet – med skaldens ord:

Allt går äntligen ut därpå
att hanen hönan nalkas må.

HANNENS METODER ATT UPPNÅ målet kan variera från serenader och sonetter till mordvapen och rep. Biologer som försöker analysera våldtäktsfenomenet i evolutionspsykologiska termer kan räkna med trubbel. Om de hävdar att beteendet har en biologisk bas beskylls de genast för att göra våldtäkt till något fint och naturligt. Om de påpekar att det till exempel är riskabelt för sexiga, fulla och lätt-

klädda tjejer att vistas på skumma och obehagade platser anklagas de för att ifrågasätta kvinnans heliga vetorätt. Thornhill och Palmer har följdriktigt rullats i tjära och fjäder av rasande feminister och andra representanter för den politiska korrekthetens medborgargarde.

Den rådande uppfattningen att våldtäkt inte har med sex att göra har många orsaker. Sex anses på det hela taget vara något av det finaste som livet bjuder under det att våld i alla former är en styggelse. För att undvika kognitiv dissonans är det då bekvämt att avsexualisera brottet. Om våldtäktsmannen drivs av ett oemotståndligt sexuellt begär, skulle då inte detta kunna användas som en förmildrande omständighet? Eftersom kvinnor upplever våldtäkten som en fruktansvärd och traumatisk kränkning och sällan eller aldrig erfar sexuella lustkänslor, har de rent intuitivt svårt att förstå att gärningsmannen kan uppfatta saken annorlunda. I de romaner och filmer där kvinnor förgriper sig sexuellt på

”Våldtäkt är en extrem manifestation av den grundläggande konflikten mellan de sexuella strategier som varit evolutionärt optimala för respektive kön”

män är motivet alltid renodlad hämnd.

Våldtäkt är en extrem manifestation av den grundläggande konflikten mellan de sexuella strategier som varit evolutionärt optimala för respektive kön. Att denna disharmoni ytterst beror på könscellernas asymmetri är inte uppmuntrande för dem som tror att en lätt modifikation av pojkar socialisering skulle vara nog för att skapa en värld där män uteslutande ästundar den typ av sex som kvinnor gillar. Att en motbjudande företeelse har biologiska rötter betyder naturligtvis inte att den inte kan påverkas. Om man däremot av politiskt ideologiska skäl principiellt förnekar att våldtäktsmän till stor del är ute efter sex lär man knappast göra några framsteg inom den ”forskning” som baseras på biofobisk samhällsvetenskap och postmodernistisk genusteori. De senaste 25 årens dogmatiska och verklighetsfrämmande debatt i ämnet gör att man måste välkomna *A natural history of rape* trots bokens talrika defekter.//